

VOLHARDEN IN DE GEMEENSCHAP

42 En zij bleven volharden bij het onderwijs der apostelen en de gemeenschap, het breken van het brood en de gebeden (Handelingen 2)

Deze morgen wil ik even nadenken over dit gegeven, een van de fundamenteën van het christen zijn. Er zijn vier fundamenteën, als de vier wielen van een auto, ze zijn zeer noodzakelijk en niet te missen. Een ervan is DE GEMEENSCHAP

Wat wordt hier bedoeld met ?

De dikke Vandaele, moet naar de bijbel om dit uit te leggen. Het is zijn oorsprong, het betekent IETS GEMEEN HEBBEN, gemeenschappelijke belangen. Wij als christenen kunnen de wereld het best tonen wat gemeenschap hebben betekent.

1 Cor 10 :

15 ¶ Ik spreek immers tot verstandige mensen; beoordeelt dan zelf, wat ik zeg.

16 Is niet de beker der dankzegging, waarover wij de dankzegging uitspreken, een gemeenschap met het bloed van Christus? Is niet het brood, dat wij breken, een gemeenschap met het lichaam van Christus?

Die deelneemt aan het avondmaal betuigt deel te hebben, aan wat Jezus voor hem deed, geloof in de vergeving en eeuwig leven. Zoiets gebeurt in gemeenschap, de gemeente.

Gemeenschap is een vorm van omgang met elkander, verbonden zijn, een familie is gebonden door een bloedband, wij door een geestelijke band.

Een broederschap, behoren tot de familie van God door geestelijke intimiteit. Leven als een geestelijke familie.

Veel christenen werden precies uit hun vleselijke familie gestoten om te behoren tot de geestelijke familie.

47 En iemand zeide tot Hem: Zie, uw moeder en uw broeders staan buiten en trachten U te spreken te krijgen. 48 Maar Hij antwoordde de boodschapper en zeide: Wie is mijn moeder en wie zijn mijn broeders?

49 En Hij strekte zijn hand uit over zijn discipelen en zeide: Ziedaar mijn moeder en mijn broeders. 50 Want al wie doet de wil mijns Vaders, die in de hemelen is, die is mijn broeder en zuster en moeder. Matth 12

Hoe had God gemeenschap met zijn volk ?

11 En Ik zal mijn tabernakel in uw midden zetten, en Ik zal geen afkeer van u hebben, 12 maar Ik zal in uw midden wandelen (Ik zal in uw midden leven) en u tot een God zijn en gij zult Mij tot een volk zijn. 13 Ik ben de Here, uw God, die u uit het land Egypte heb geleid, opdat gij hun niet meer tot slaven zoudt zijn; Ik heb de stangen van uw juk verbroken en u rechtop doen gaan.

Leviticus 26.

Het is een ontegensprekelijk, gegeven dat God bij de mensen wil wonen, leven en **omgang met hen wil hebben**. daarom was hij ook aanwezig in de tabernakel, in de tempel, als voorbereiding om later bij Gods familie te zijn in het nieuwe Jeruzalem !

Het is niet uit de lucht gegrepen dat het lichtje in de kerk Gods aanwezigheid moest aantonen. MAAR nu woont Jezus in onze harten.

2 En ik zag de heilige stad, een nieuw Jeruzalem, nederdalende uit de hemel, van God, getooid als een bruid, die voor haar man versierd is.

3 En ik hoorde een luide stem van de troon zeggen: Zie, de tent (huis) van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn, 4 en Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geklaag, noch moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan. (Openbar 21)

Zo zien wij dus dat **God** ons een voorbeeld geeft van **Zijn verlangen**. Hebben wij ook een verlangen om later dagelijks bij broeders en zusters samen te wonen ? samen te leven ? Denk aan de hugenoten zijn werden door vervolging ertoe gedwongen en woonden samen in de bergen!

Bereiden wij ons echt voor op deze eeuwige dagen ?

Onze individualistische wereld staat zwaar in tegenstelling met de toekomst van de christenen.

Als wij elkander slechts maar zien bij de samenkomsten is het met ons niet goed gesteld om te ervaren wat echt een gastvrij christenleven is.

HOE KWAM DE CHRISTELIJKE GEMEENSCHAP?

Dor de heer Jezus zelf !

17 En bij zijn komst heeft Hij vrede verkondigd aan u, die veraf waart, en vrede aan hen, die dichtbij waren; 18 want door Hem hebben wij beiden in een Geest de toegang tot de Vader. 19 Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods, (Efeze 2)

Met “die veraf waart” zijn de heidenen, nu is de mogelijkheid geschapen om gemeenschap te hebben met Jezus. Wij zijn geen vreemdelingen meer, maar huisgenoten van God.

God woont in ons, en het is belangrijk om **wat wij zijn!** en minder wat wij doen.

Wij hebben elkander leren kennen door Christus, buiten de familie.

Onze namen zijn reeds geregistreerd in de hemel.

GEMEENSCHAP MET GOD IS ONSCHEIDBAAR MET DE GEMEENSCHAP ONDER ELKANDER !

2 (het leven toch is geopenbaard en wij hebben gezien en getuigen en verkondigen u het eeuwige leven, dat bij de Vader was en aan ons geopenbaard is)

3 hetgeen wij gezien en gehoord hebben, verkondigen wij ook u, opdat ook gij met ons gemeenschap zoudt hebben. En onze gemeenschap is met de Vader en met zijn Zoon Jezus Christus. 1 Joh 1

6 Indien wij zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben en in de duisternis wandelen, dan liegen wij en doen de waarheid niet;

7 maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkander; en het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.

Hier vinden wij de kruisvorm. Wie omgang heeft met God , heeft omgang met Gods kinderen. Het is goed te begrijpen dat christenen elkander opzoeken, ze hebben dezelfde gedachten, ze hebben eeuwig leven, ze herkennen dezelfde vreugde in elkander, ze zijn blij met elkander.

Ze hebben iets GEMEENSCHAPPELIJKS !

Ieder waar christen verlangt naar gemeentegroei, naar de wederkomst, naar samenzijn met broeders en zusters, dit komt omdat Gods Geest in ons werkt, en de Geest Gods plan aan het uitvoeren is .

Wie het hem niet interesseert heeft geen gemeenschap met Gods kinderen.

Naamchristenen stellen geen belang in gemeentegroei, geen belang in medegelovigen, de gemeente gaat hen niet naar het hart.

Je kunt geen christen zijn op je eentje, de gemeente werd meer vergeleken met schapen en een herder, een schaap is een kuddedier.

ZONDE MAAKT SCHEIDING IN DE OMGANG MET GOD !

1 ¶ Zie, de hand des Heren is niet te kort om te verlossen, en zijn oor niet te onmachtig om te horen;

2 maar uw ongerechtigheden zijn het, die scheiding brengen tussen u en uw God, en uw zonden doen zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij niet hoort.

Jesaja 59.

Ezechiël 39

23 ¶ En de volken zullen weten, dat het huis Israëls om zijn ongerechtigheid in ballingschap is gegaan; omdat zij Mij ontrouw geworden waren, had Ik mijn aangezicht voor hen verborgen en hen overgegeven in de macht van hun tegenstanders, zodat zij allen door het zwaard vielen.

24 Naar hun onreinheid en hun overtredingen heb Ik hen behandeld en mijn aangezicht voor hen verborgen.

Onze onbeleden zonden brengen triestheid i.p.v. vreugde. Het tegenovergestelde van omgang en gemeenschap met God is : verbroken gemeenschap, verbroken contact.

Israël is voor ons het grote voorbeeld. God verbergt Zijn aangezicht.

Zonden veroorzaken onenigheid onder de christenen, ze kunnen veel schade aanbrengen in een gemeente. Ze kunnen de gemeenschap breken onder broeders en zusters.

HOE NEMEN WIJ DEEL AAN DE christelijke GEMEENSCHAP ?

Hebben wij ook gemeenschap onder elkander buiten de gemeente ?

Als een broeder of een zuster ons verlaat doet het ons pijn ?

hierna een voorbeeld van een breuk tussen "gelovigen"

Psalm 55

12 Want het is geen vijand, die mij smaadt; dat zou ik dragen; het is niet mijn hater, die zich over mij verheft; voor hem zou ik mij verbergen.

13 Maar gij zijt het, een mens; mijns gelijke, mijn vriend en vertrouwde:

14 wij, die samen vertrouwelijke omgang genoten, die in het feestgewoel gingen naar Gods huis.

David spreekt hier over Achitofel zijn vriend en adviseur aan het hof en waarschijnlijk de grootvader van Batseba, waarmee hij samen de wet bestudeerde. David leed hieronder dat Achitofel hem verliet, en zo herinnert David zich dat "samen vertrouwelijk omgaan" voorbij ! David leed daaronder zwaar !

Achitofel werd de voorloper van Judas, omwille van zijn verraad t.o. koning David.

Wanneer komt echte gemeenschap tot uiting?

Wij zeggen soms in nood kent men zijn vrienden.

15 Laten wij dan door Hem Gode voortdurend een lofoffer brengen, namelijk de vrucht onzer lippen, die zijn naam belijden.

16 En vergeet de weldadigheid en de mededeelzaamheid niet, want in zulke offers heeft God een welgevallen.

Hebreen 13

Samen delen, broederlijk delen niet één dag maar altijd. Bidden kan zeer goedkoop zijn, maar steun bewijst een christelijk omgaan met elkander.

Wij moeten elkander helpen buiten de samenkomsten, zo zullen er ongelovigen tot geloof komen door het te ZIEN !

Hoe was het sociaal omgaan onder de eerste christenen?

44 En allen, die tot het geloof gekomen en bijeenvergaderd waren, hadden alles gemeenschappelijk;

45 en telkens waren er, die hun bezittingen en have verkochten en ze uitdeelden aan allen, die er behoefte aan hadden;

46 en voortdurend waren zij elke dag eendrachtig in de tempel, braken het brood aan huis en gebruikten hun maaltijden met blijdschap en eenvoud des harten,

47 en zij loofden God en stonden in de gunst bij het gehele volk. En de Here voegde dagelijks toe aan de kring, die behouden werden.

De vreugde en de blijdschap na de bekering was zo groot, dat deze mensen met **blijdschap konden geven**, of hun huis zelfs ter beschikking stelden van het evangelie

(bv Hand; 12:12)

12 En na een ogenblik van overleg, ging hij naar het huis van Maria, de moeder van Johannes, bijgenaamd Marcus, **waar velen vergaderd waren in gebed**.

Vandaag gebeurt dat nog, wie tot geloof is gekomen, is vrijgevig zeker in de beginne zoals de eerste christenen. In Jezus tijd was er geen dop of ziekenkas, en zo werden ook de arme mensen geholpen.

Matth 25

35 Want Ik heb honger geleden en gij hebt Mij te eten gegeven. Ik heb dorst geleden en gij hebt Mij te drinken gegeven, Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt Mij gehuisvest,

ECHTE GEMEENSCHAP IS ELKANDER BEMOEDIGEN !

24 En laten wij op elkander acht geven om elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken.

25 Wij moeten onze eigen bijeenkomst niet verzuimen, zoals sommigen dat gewoon zijn, maar elkander aansporen, en dat des te meer, naarmate gij de dag ziet naderen.

(Hebr 10)

Wij moeten elkander bemoedigen, vooruithelpen in het volharden, en bijzonder in onze dagen want deze staan hier beschreven als “ de dag” .

Een voorbeeld van Jonathan tegenover David.

15 David vernam, dat Saul uitgetrokken was om hem naar het leven te staan. David bevond zich in de woestijn van Zif te Choresa.

16 Toen begaf Jonatan, de zoon van Saul, zich op weg en ging naar David in Choresa. Hij versterkte zijn vertrouwen op God

17 en zeide tot hem: Vrees niet, want de hand van mijn vader Saul zal u niet vinden; gij zult koning over Israel zijn, en ik zal onmiddellijk onder u staan. Ook mijn vader Saul weet dit maar al te goed.

(1 Sam 23)

Laten wij een Jonathan zijn voor elkander, iemand die uitgaat om een ander te bemoedigen in moedeloosheid>.

Een voorbeeld

Paulus verlangde naar gemeenschap ook om te bemoedigen en om ook bemoedigd te worden, wat een prachtig voorbeeld van wat gemeenschap onder christenen betekent !

11 Want ik verlang u te zien om u enige geestelijke gave mede te delen tot uw versterking, 12 dat is te zeggen: onder u mede bemoedigd te worden door elanders geloof, van u zowel als van mij. Romeinen 1.

Onze gemeente is aan gewetensonderzoek toe, wij moeten eens nadenken over ons gemeente zijn. Zijn wij een licht ? Wat kan de ongelovige zien en waarnemen van onze kleine gemeente?

<https://biblespace.org>

2006

R. GAYTANT